

అది పట్టణమూ, పల్లెగాని మధ్యస్థలం వూరు ఇంచుమించుగా పట్టణంలో ఉండే హంగులన్నీ ఆ వూరికీ ఉన్నాయి.

వూళ్ళోకి రావడానికి రెండు దారులున్నాయి. వూరి పాలిమేరలు దాటగానే రాజశేఖరం గారి మామిడితోపు, అది దాటి కొద్ది దూరం రాగానే మొగిలితోట ఉంటాయి.

వూళ్ళో పేదలు, మిడ్డెలు, పెంకుటిళ్ళు, గుడిసెలు చాలా ఉన్నాయి.

పైమరీ స్కూలు, మాధ్యమిక పాఠశాల, ఒక ఉన్నత పాఠశాల ఉన్నాయి.

బజారు వీధిలో నాయుడిగారి డిస్పెన్సరీ, దానికి ఎదురుగా ఆవార్యలవారి ఆయుర్వేద వైద్యశాల ఉన్నాయి.

రాజశేఖరంగారు ఎం. ఎల్. ఎ. త్వరలో మంత్రి కాబోతున్నారని ఆ నోటా, ఈ నోటా విసవడుతుంటుంది.

జిల్లా పరిషత్ అధ్యక్షులుడీ ఆ వూరే! రాజశేఖరంగారి వీధి చివరిలో హెడ్మాస్ట్రో రిల్లు ఉంటుంది.

వూరి చివరలో ఒక పెద్ద గుట్ట ఉంది. ఆ పై వూరు పోయేవారు బండ్ల మార్గమయితే గుట్ట చుట్టూ తిరిగి వెళ్ళాలి. ఓపికున్నవారు సరదాగా గుట్టమీదినుంచి నడిచి అవతలి వూరు వెడతారు.

వూరి పెద్ద బజారులోనే రైల్వే బరీ ఉంది. ఆ వీధిగుండానే ఆంజనేయస్వామి కోవెలకు వెళ్ళాలి.

వూరి మధ్యలో ఒకవారకు సగం పనిలో ఆగి పోయిన సినిమా హాలు బోసిపోయినట్టు కనిపిస్తుంటుంది.

ఆ వూళ్ళో పాము మంత్రాలు వేసేవారు యానాది సుబ్బుడు, తంబళ్ళ బుచ్చయ్య బాగా పేరున్నవారు. ఆ చుట్టుపట్ల గ్రామాలకు వాళ్ళే మంత్రగాళ్ళు.

విశ్వపతి అనే యువకుడు స్కూలు పై నల్ పాపై వ్యవసాయం వృత్తిగా పెట్టుకుని ఆ వూళ్ళోనే ఉంటూ, రాజకీయ నాయకులతో వ్యాపారాలు పెట్టుకుంటుంటాడు. అతనికి తల్లి తప్ప ఇంకెవరూ లేరు. జిల్లా పరిషత్ అధ్యక్షుడిని ఆశ్రయించుకుని ఉంటాడు. మనిషి సైకిల్ ఎంత సౌమ్యంగా కనిపిస్తాడో అంత క్రూరుడు. తనకు కిట్టిన వారిపై పరోక్షంగా ఎంత హానికైనా పాల్పడతాడు. విశ్వపతి ఇంట్లోనే సక్క భగంలో హైస్కూలు మాస్టారు రామం కాపురం ఉంటాడు.

ఆ స్కూలుకు నాలుగు రోజు లైంది కొత్త తెలుగు మాస్టారు ఆనందం వచ్చి. ఆనందం ఎం.ఎ. లో క్లాసు రాకపోవడం వల్ల హైస్కూలు మాస్టారుగా వచ్చాడు.

ఆ వూరికి—తాలాకాకు ఆరు మైళ్ళ దూరం ఉంటుంది. వూళ్ళో పైమరీ పాల్ సెంటర్ ఉంది. ఉచితంగా పెద్ద వైద్యం కావాలనుకున్నవారు తాలాకా ఆస్పత్రికే వెళతారు. సినిమాకు వెళ్ళదలచిన వారుకూడా తాలాకాకే వెడతారు.

అది వెన్నెల రాత్రి. ఆనంద్ తాలాకాలో మొదలూట సినిమా చూసి, ఆ రాత్రికి ఉండి పొమ్మని

పాము, మనిషి-పగ

నింగరాజు లింగమూర్తి

మిత్రులు బలవంతం చేసినా ఉండకుండా సైకిలు మీద వస్తూంటాడు. ఉషారుగా ఈలపాట పాడుతూ మామిడితోపు దాటాడు. మొగిలితోట దాటబోతుండగా, ఆ ప్రయత్నంగా ఎదురు వస్తూన్న తాచుపాము మొగిలి తోటవైపు మళ్ళడం కనిపించింది.

ఆనంద్ కు ఏదో అనుమానం వేసి దాన్ని వెన్నెల్లో పరకాయించి చూశాడు. సైకిల్ కు బ్రేకు వేసి దిగుతూ "ఆగు" అని గర్జించాడు. చిత్రం! మొగిలి

పాదల్లోకి పోబోతున్న తాచు అగిపోయింది. రోషంగా పడగ విప్పబోయింది. ఆనంద్ మనసులో ఏ మంత్రం వల్లించుకున్నాడో ఆ తాచును ఉద్దేశించి "నీవు ఎవరిని కాటేసి వచ్చావో అక్కడకు వెళ్ళి విషం వాపసు పీల్చుకురా" అని ఆజ్ఞాపించాడు. ఎత్త బోయిన పడగ వాల్చుకుని, మొగిలి పాదల్లోకి వెళ్ళే దల్లా వెనక్కు తిరిగింది. ఆనంద్ సైకిలును నడిపించుకుంటూ నడుస్తాడు. దృష్టి అంతా ఆ తాచుమీదే ఉంది. కొంత సేపటికి తాచు కనపడ లేదు. ఆనంద్ సైకిలు ఎక్కాడు. మనసులో ఏదో మంత్రం ఉచ్చరిస్తూనే ఉన్నాడు.

ఆనంద్ సైకిలు మీద వూళ్ళోకి వచ్చాడు. రాజశేఖరం మేడ ముందు జనం గుమిగూడారు. ఏడుపులు వినవస్తున్నాయి. ఆ ఇంట్లోనే ఎవరినో పాము కాటేసిందని నిర్ణయించుకుని సైకిలు దిగాడు. సైకిలు ఒక సక్కగా పెట్టి అక్కడి వారిని అడిగి తెలుసుకున్నాడు. లోపలికి నడిచాడు.

రాజశేఖరంగారి అమ్మాయిని కింద పడుకోబెట్టారు తల్లి సక్కన కూర్చుని గోడు గోడున ఏడుస్తున్నది. అక్కడ కూడిన వారి మాటల వల్ల ఏనాది సుబ్బుడూ, తంబళ్ళ బుచ్చయ్య! వూళ్ళో లేరని తెలిసింది. ఆనందు రాజశేఖరంగారి అమ్మాయిని పరిశీలించాడు. దేహం రలుపు ఎక్కుతున్నది. నోట్లోనుంచి సురుగు వస్తున్నది. రాజశేఖరంగారి భార్యకు ధైర్యం చెబుతున్న హెడ్మాస్ట్రో రును ఆనంద్ పిలిచాడు.

"మాస్టారు! ఎవరూ భయ పడ నక్కర లేదు.

ఆ అమ్మాయి దక్కుతుంది. కాని, మీ రంతా నేను చెప్పినట్టు వినాలి" అన్నాడు.

అర్థంకాక అయోమయంగా హెడ్మాస్ట్రో రిలోపాలు ఆందరూ ఆనంద్ వైపు చూశారు.

"నా మాటలు నమ్మండి. ఆ అమ్మాయిని ఏ పరిస్థితిలో, ఎక్కడ పాము కాటేసిందో సరిగ్గా అలాగే అక్కడ ఉంచండి. విషం వాపసు తీసుకుంటానికి పాము వచ్చింది" అంటాడు.

అతని మాటలు ఎవరికీ నమ్మకం కలిగించలేకాటేసిన పాము విషం వాపసు తీసుకోవడం ఏర్పాదంగా, అవిశ్వాసనీయంగా లోచింది వాళ్ళకు.

"ఏమిటయ్యా ఆనంద్, నీ వనేది?" సోలోచుగా అన్నారు హెడ్మాస్ట్రో రు.

"నిజం, మాస్టారు! నేను చెప్పినట్టు చేయండి." స్థిరంగా అన్నాడు ఆనంద్.

"ఎవరిలో ఏ మహిమ ఉందో—అలాగే చేద్దాం. నాకు కావలసింది నా తల్లి బతుకే!" ఏడుస్తూనే అంది రాజశేఖరంగారి భార్య.

ఆ అమ్మాయి గదిలో మంచం మీద పడుకుని ఏదో వున్నకం చదువుకుంటున్నట్లు. తల్లి పడుకోబోతూ గదిలోకి వచ్చేటప్పటికి ఓడుపురుపు వున్నది గుండెమీద ఉన్నట్లు. నోట్లోంచి సురుగు వస్తున్నట్లు. అప్పుడే ఆమె పాము పరిశీలించి లోకాలు పెట్టేటప్పటికి ఇంట్లో నొక్కరూ, ఇంకా పాము వారు పోగై ఆ అమ్మాయిని బయటకు తెచ్చారు.

ఆ ప్రకారమే ఆ అమ్మాయిని సురుగురి సహాయంతో ఆమె గదిలోకి తీసుకు వెళ్ళి మంచంమీద అంతట ముందు ఎలా పడుకుని ఉందో అలాగే వెళ్ళి పడుకో బెట్టారు.

"సరిగ్గా ఇలాగే పడుకుని ఉందా?" రాజశేఖరంగారి భార్యను ఉద్దేశించి అడిగాడు ఆనంద్.

"జడ కిందట వేలాడారున్నది" అందామె. ఆ జడ కూడా కిందకు వేలాడేట్టు వేశారు.

"మనమంతా బయటకు వెడవం వుండండి.

నాటి కథ

పాము మంత్రాల మీద, చేత బదుల మీద నమ్మకాలు ఎక్కువగా ఉండే రోజుల్లో స్వర్ణీయ సింగరాజు లింగమూర్తిగారు రాసిన కథ ఇది. అముద్రితం.

సినబ వచ్చి విషం వాసు తీసుకుంటుంది" అన్నాడు ఆనంద్.

అందరూ అసహనంతోగానే బయటకు వెళ్ళారు. వాళ్ళ వెనకే ఆనందూ బయటకు వచ్చి—
"అ. ఇక నీ పని కావచ్చుకుని పో." అన్నాడు

గట్టిగా.

కొన్ని క్షణాలు, నిమిషాలు గడిచాయి.

ఆనందు రృప్తి దొడ్డినైపు ఉంది.

"అదుగో అటు మాడండి—పాపం విషం తీసుకుని వెళుతున్నది" అన్నాడు.

అందరి చూపు అటు పడింది. ఒక్కొక్కరు బాణా క్రూరలో అటు దిరకపోయారు.

"అగండి. అది ఇప్పుటికే సగం చచ్చింది. దాని దారిని దాన్ని పోనీయండి?" అని వాళ్ళు ఆసాడు.

మరి కొన్ని క్షణాలు అగి—"పడండి. లోపలికి" అన్నాడు ఆనంద్.

అందరూ లోపలికి వెళ్ళారు. ఆనంద్ మంచం ముందు నిబడి ఆ అమ్మాయి ముఖంలోకి ప్రసవంగా చూస్తూ లోపల ఏదో సుంతం ఉచ్చరించాడు. ఆ అమ్మాయి నిద్రలో వచ్చింది.

"ఇక మీ అమ్మాయిని లేపండి" అన్నాడు.

రాజశేఖరంగారి భార్య కూతురిద గర్లకు వెళ్ళి, "అమ్మదూ...అమ్మదూ" అని పిలిచి భుజం తట్టింది.

ఆ అమ్మాయి కళ్ళు తెరిచింది. గదిలో ఎదురుగా అందరిని చూసి ఆశ్చర్యపడుతూ లేచి కూర్చుంది. "ఏమిటమ్మా ఇంతమంది వచ్చారు?" అని తల్లిని ప్రశ్నించింది.

"నిన్ను పాము కరిచింది దమ్మా."
"అమ్మ బాబోయ్ పామే" అంటూ భయంగా మంచం మీదినుంచి కిందికి దూకింది.

ఆనంద్ ఆమె చిన్న పిల్ల చేతులు నవ్వుకుని, "మీరు అమ్మాయిని అదర గొట్టేశారు" అన్నాడు.

తల్లి జరిగిందంతా చెప్పి, "దేవుడిలా వచ్చి అమ్మాయిని బతికించావు, నాయనా! సంతోషంగా ఘనంగా... కాదనకు, బాబూ!" అంటూ మెడలోని హారం తీసి ఆనందుకు ఇవ్వబోతుంది.

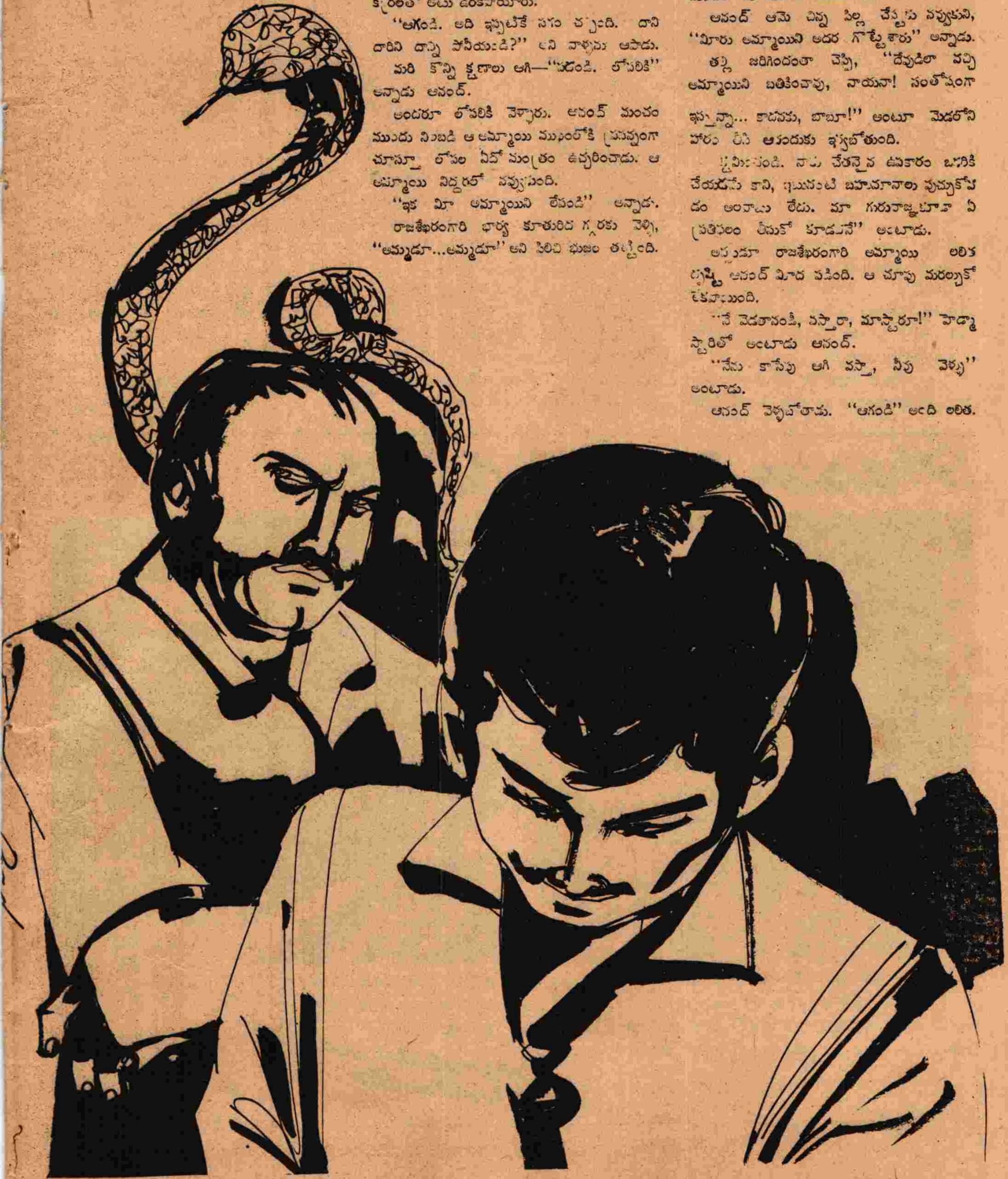
మీసరించి. నా చీరనైన ఉపకారం ఒరిగికి చేయడం కాని, ఇటువంటి బహుమానాలా పుచ్చుకోవడం అంచాలు లేదు. మా గురువాజ్ఞతూపా ఏ ప్రతిఫలం తీసుకో కూడదనే" అంటాడు.

అప్పుడూ రాజశేఖరంగారి అమ్మాయి లలిత దృష్టి ఆనంద్ మీద పడింది. ఆ చూపు మరల్చుకో లేకపోయింది.

"నే వెడతానంటి, పస్తారా, మాస్టారూ!" పాడ్డా స్టారిలో అంటాడు ఆనంద్.

"నేను కాసేపు అగి వస్తా, నీవు వెళ్ళు" అంటాడు.

ఆనంద్ వెళ్ళబోతాడు. "అగండి" అంది లలిత.

అతను అగిపోయి ఆసె నుంక చూస్తాడ, ఇద్దరి చూపులు కలుసుకుంటాయి. అంత అతని దుఃఖం వచ్చి—“నాకు ప్రాణదానం చేశారు. అమ్మ బహుమానం ఇస్తే వద్దన్నారు. కనీసం మీ సావాంకైనా నన్ను వసుస్కరించవలసింది” అంటూ కిందికి వంగి అతని సావాలకు నమస్కరిస్తుంటే—“నేను మీకు వూహించినంత గొప్పవాడి నేం కాదండి” అంటాడు. అంత లేచి అతని పంఖంలోకి చిరునవ్వుతో చూస్తుంటే ఒక్క క్షణం ఆమె కాటుక కళ్ళచోకి చూసి, ఆమె పక్కగా వచ్చిన తల్లితో—“వస్తానండి. ఎవరి చేత నైనా మినుములు పువండి. ముత్రించి వంపుతా. అవి దొడ్లో అక్కడక్కడ చల్లండి. ఏ సామూ ఈ వాయంకు రాదు” అంటాడు.

“అలాగే, బాబూ!” అంటుంది దామె.

ఆనంద్ వెళ్ళిపోతాడు. అతను వెళ్ళినపై పే అంతి చూస్తాంటుంది.

“అయ్యో నా తెలివి తెల్లారా! ఇంత ఉపకారం చేశాడు. కనీసం పేరేమియో, ఎవరి వాడో, మినుములు ఎక్కడకు పంపించటాడో చూడాలదా లేకపోయాను” అంటుంది అంత రళ్ళి.

ఆనంద్ ను గురించిన వివరాలు హెడ్మార్కెట్ లు చెబుతూ, “నాలుగు రోజులైంది మా స్కూలుకు తెలుగు మాస్టరుగా వచ్చి ప్రస్తుతం మా ఇంట్లోనే ఉంటున్నాడు” అన్నాడు.

తెల్లారేట్లపట్టికి వూరంతా పాకిపోయింది. రాజ శేఖరం రమ్మాయిని సాము కరిస్తే ఆనంద్ బతికిం

వాడని, కాటేసిన సాము వచ్చి విషం తిసుకోవడం అందరికీ విద్వారంగా తోస్తుంది.

ఆ రాత్రే హెడ్మార్కెట్ లు, ఆయన పెద్ద కూతురు మాంథి ఆనంద్ ను ప్రశ్నిస్తారు. సాము వచ్చి విషం వాసు తిసుకోవడం ఏమిట?

“సాము నవకవల్ల ఎవరినో కాటేసి వచ్చిందని తెలుసుకున్నాను. కాటేసి ఎంత సేస్తేందో, నేను చూసే సమయానికి కాటు తిప్పవారు ఏ పరిస్థితిలో ఉంటారో వూహించుటని, అక్కడినుంచే ముత్రం వేసుకుంటూ బయలుదేరాను. ఇక సాము విషం వాసు తిసుకోవడం విషయం. అది విషం వాసు తిసుకోవడం వల్ల దాని ఆయన వాయం క్షీణిస్తుంది. గుడ్డు రంతుమున్నట్టు ఉంటుంది. ఆ పరిస్థితి దానికి దారుణమైందే! అది తప్పించటానికి ఒక ప్రయోగం చేశాను. దానివల్ల అది మళ్ళీ పోటాల్లోకి వెళుతూ ఒక చెట్టుకు కాటేసి, ఆ విషం వెళ్ళి గక్కతుంది. ఇక అది మళ్ళీ ఎవరినీ కాటేయలేదు. ఇక ఆ చెట్టంటారా? అది ఆకూ, పూపూ లేక ఎండి పోతుంది. అంతే. అది మళ్ళీ ఎవరినీ కాటేయటం వా ఉండాలనే ఆ విధంగా చేశాను” అంటాడు.

తెల్లారేట్లపట్టికి ఆ విద్వారం చెప్పుకుని కొందరు ఆనందును చూడటానికి హెడ్మార్కెట్ లికి వస్తారు.

జిల్లా పరిషత్ అధ్యక్షుడు తాలూకా నుంచి జీపులో వచ్చి దిగతాడు. ఆయన ఒత్తానులు, వెళ్ళి ఆ రాత్రి జరిగిన విద్వారం చెబుతారు.

“చిత్రంగా ఉండే. ఆ కొత్తగా వచ్చిన తెలుగు

మాస్ట్రా వెనో నా దర్శనానికి ఇంతవరకు రానేలేదే?” అంటాడు.

“మీరు వూళ్ళో సరిగా ఉండటం లేదు గదండీ. పూసన్ను పంపి పిలిపిద్దాం” అంటూ విజ్ఞప్తి ఒక నానరును పిలిచి ఆనంద్ కోసం హెడ్మార్కెట్ లికి పంపుతాడు.

కొన్ని క్షణాల్లో నాకరు తిరిగి వచ్చి, “ఆయన్ను చూడటానికి వూళ్ళో వాళ్ళంతా అక్కడ సేరారండి. ఇప్పు డీలుగాడు. తరవాత ఒస్తానని సెప్పమన్నారండి” అంటాడు.

“చూశారా... ఆ మాస్ట్రాకి ఎంత పాగో?” అని కిర్రెక్కిస్తాడు విజ్ఞప్తి.

అధ్యక్షుడు రామనాథం కాస్త ఆరోపించి, “ఈనీ అతనికి విజ్ఞప్తి కుపోతే, జీపులో వనమే వెళ్ళి చూసి వద్దాం” అంటాడు చిరునవ్వుతో.

“మీరు అక్కడకు వెళ్ళడమా? ఇందులో ఏ ఆంతర్యం ఉండాలి” అన్నాడు విజ్ఞప్తి.

“ఏం లేదు. రాజశేఖరం వూళ్ళో లేడుగా. ఆయన గారు రేపో మాపో ముత్రం కాబోతున్నాడయ్యే. మనం వెళ్ళి భార్యను, కూతుర్ని పరామర్శించివట్టు ఉంటుంది. మూ వస్తూ హెడ్మార్కెట్ లికి వెడదాం. చూడవోతే ఆనందు సామాన్యజీవి లేడు. రాజశేఖరం వల్లంకో ఆనంద్ చేతక పుండే మన వైపును తిప్పుకోవడం మంచిదిగా.”

“అవ్వో అవ్వో. ఏ మాలోచన. నేను ఇంత దూరం ఆరోపించలేదు నువ్వండీ” అంటాడు విజ్ఞప్తి.

రోజంతా తుమ్ముతూ గడపకండి

జలుబు వల్ల ఒక మంచి రోజును సాధననివ్వకండి. ముక్కు కారడం, చాతీలో కఫం మరియు తలభారం. ఇవన్నీ జలుబు లక్షణాలు. మీరు బాధపడుతారు. ఒక మంచి రోజు సాధనవుతుంది. మరి అలాంటప్పుడు తెలివైన పని ఎందుకు చేయకూడదు? కోల్డరిన్ వాడి చూడండి. ఇది ప్రత్యేకంగా తయారు చేయబడిన జలుబు బిళ్ల. ఎంతో అనుకూలమైనది. ఎంతో ఉపశమనం ఇస్తుంది.

జలుబుతో బాధ పడటం ఎందుకూ? కోల్డరిన్ తీసుకోకూడదూ?

ఆనంద్ మంత్రశాస్త్రం తెలిసిన వాడు. వాస్తు శాస్త్రం తెలుసు. అతను గాయత్రీ ఉపాసకుడు. హోమియోపతి వంటలు వాడుతాడు. సమాజ శ్రేయస్సు కోసం తన మంత్రశాస్త్రాన్ని, విద్యుత్తును వినియోగించాడంటాడు. అదే వృత్తిగా పెట్టుకుంటే అనేక స్వార్థాలు, ప్రయోజనాలు ఏర్పడుతాయంటాడు.

“ఇరుగు సొరగు వారికి హోమియోపతి వంటలు ఉపయోగం ఇవ్వడం వల్ల వూళ్ళో చాలామంది ఆనంద్ దగ్గరికే వస్తున్నారు. అందువల్ల డాక్టర్ నాయుడి ప్రాక్టీసు, ధన్యంతరి నియం ఆచార్యం గారి ప్రాక్టీసు చాలామటుకు పడిపోయింది. కష్టాలు, చేదుమందులు, అయినదానికి, కానిదానికి సూది పోట్లు లేకుండా తియ్యటి మంత్రాలతో ఏ రోగా వైద్యనా వయం చేస్తున్న ఆనంద్ దగ్గరికే జనం సోపడం విడ్డూరం లేదు.

వృత్తిరీత్యా డాక్టర్ నాయుడికి, ఆయుర్వేదం ఆచార్యంకీ మనుష్యులూ, పడక పోవడం అన్నా ఇద్దరికీ ప్రాక్టీసు పడిపోవడంతో ఇద్దరూ ఒక్కటై

మూడో వ్యక్తి ఆనంద్ గురించి ఆలోచించడం, అతన్ని ఏ విధంగా కడగొట్టడమో అని దురారోచులు చేస్తారు. నీళ్ళకు తోడుడి రెప్ప గొడతాడు విద్యుతి.

విద్యుతికి ఆనందం అంటే పడదు. దానికి కాలాంతం తన స్వభావంలో ఉంటున్న రాసూనికి ఇల్లు నుంచి కాదన్న సాహితో ఇల్లు భాగీ చేయిస్తాడు. విద్యుతి రాముం భార్యమీద కన్నెశాడు. ఆమెతో లేకిగా ప్రవృత్తిస్తాడు. ఎలాగైనా తన వలతో వేయికోవాలి ఉప్పును వన్నే తరుణంలో వాస్తూ ఇల్లు, భాగీ చేయడంలో ఆమెనుంచి, ఆనంద్ మీద ద్వేషం ఏర్పరను కంటాడు. ఆమె తనకు లొంగ లేదన్న ఈర్ష్యతో, వాళ్ళు కొత్త ఇంట్లో చేరాక ఎవరచేతో చేతబడిచేయిస్తాడు. దానికి విరుగుట చేసి, ఆ ఆనంద నుంచి ఆమెను కాపాడిన వాడు ఆనందే. అందుకే ఆనందం అంటే పగ విద్యుతికి.

ఒక సాయంత్రం ఆనంద్ ఆంజనేయస్వామి గుడికి వెళతాడు. అక్కడ లలిత తమ్ముడితో కనిపించి నమస్కరిస్తుంది.

“మిమ్మల్ని మళ్ళీ మాడలేక పోయాను. రేపు మా ఇంటికి రండ. మా నాన్నగారు కూడా వచ్చారు” అని అప్యోనిస్తుంది.

“వస్తా లెండి.” మాట వరకు అంటాడు.

“రేపు శంకేగా, మధ్యాహ్నం మా తమ్ముడిని పంపిస్తా. తప్పకుండా రావాలి. మీ కోసం ఎదురు చూస్తా” అంది లలిత.

ఆనంద్ వచ్చి, “తప్పకుండా వస్తా. మీ తమ్ముడిని పంపవక్కర లేదు” అంటాడు.

ఆ మరునాడు వాళ్ళింటికి పోతాడు ఆనంద్.

క్రమంగా ఆ కుటుంబంలో సరివయం, పుష్పవరం పెరుగుతాయి.

పాదాస్థారు గారి పెద్ద కూతురు మాంత్రి ఆనంద్ కు సన్నిహితంగానే ఉంటుంది. ఆమె చెల్లెలు పాపాస్థారులకు చదువుతుంటుంది. అక్క ఆనందము ప్రేమిస్తున్నదేమో ననుకుంటుంది. ఆనందము ఇంట్లో ఉంచుకోవడం పల్ల విద్యుతి అర్థం పుకార్లు

లేవడమైంది మాత్రం ఆనంద్ ల మధ్య ఏవో సంబంధం ఉందన. దాంతో ఆనంద్ ఆ ఇంట్లోంచి మారి రాముం మాస్టారిలో కలిసి వేరే ఇంట్లో చేరుతారు.

రాముం భార్య నునంద బి. ఎస్ సి. అప్పంది. చదువుకునే రోజుల్లో వివాహాన్ని గూర్చి చాలా కుంభించింది. ఏ. బి. ఎ. ఎస్. కో భార్యకావా లనుకునేది.

ఆమె తండ్రి బీదవాడు కావడం, ఆమె బి. ఎస్. తప్పడంతో వెంటనే బి. ఇడి. పొసైన రావంతో వివాహం జరిపించాడు. ఆమె చదువునే రోజుల్లో శ్యామ్ అనే కాలేజీ విద్యార్థిని మనుష్యో నిలుపుకుంది.

వివాహం అయ్యాక కంట కర్లలై రాముంలో జీవితం గడపాలి వచ్చేటప్పటికి ఆనంద్ ప్రి ఏర్పడింది. ఆ ఆనంద్ ప్రినించి తేరుకుని రావంతో సుఖంగా ఉంటున్న రోజుల్లో శ్యాం కనిపిస్తాడు. శ్యాం ఎవరో కాదు. జిల్లా పరిషత్ అధ్యక్షుడి కుమారుడు.

ఒక రోజు రాముం దంపతులు, ఆనంద్, లలిత, మాంత్రి ఆమె చెల్లెలు. శ్యాం అంతా పిక్నిక్ కు కొండ మీదికి వెడతారు. శ్యాం కెమెరాతో ఫోటోలు తీస్తాడు. శ్యామును చూసిన నునంద పాత జ్ఞాపకాలు తాలుస్తాయి. అందరూ విశ్రాంతి తీసుకుంటున్న సమయంలో ఆమె ఒక్కతే ఒక చెట్టు కింద కూర్చుని ఏవో ఆలోచిస్తూంటుంది. శ్యాం అటు వచ్చి కెమెరా క్లిక్ పనిపిస్తాడు. ఆ ఫోటో బయట పెట్టవచ్చని ఆమె ప్రారబోయడతుంది.

ఒక రోజు విద్యుతి కలిసి తాలూకా కార్లలో నివిహాసం వెళ్ళి రాత్రి తిరిగి వస్తుంటారు. మందులు మున్న కారు లలిత డ్రైవ్ చేస్తుంటుంది. వూళ్ళోకి రావోతుంటే కారుకు అడ్డంగా తోచుమీద నిలబడితే పాపాను చూసి భయంతో లలిత కెప్పున కే పెట్టి కారు ఆపేస్తుంది.

వెనుక కారులోంచి దిగి వచ్చిన ఆనంద్ పోయును

చూశాడు. లాల్సీ జేబులోంచి చేతియూలు తీసి పుల్లకి బొంబలా మెలి పెట్టుతూ ఏదో మంత్రం వల్లించి దాన్ని ఆ సాము మీద వేస్తాడు. అది వెంటనే పడగడించి పుల్లకి బొంబలా వంగి అమ్మ పడుతూ వెళ్ళిపోతుంది.

విద్యుతి పన్నుడంకు పరోక్షంగా ఆనంద్ అడ్డు పడడంతో అతనిలో తీవ్రమైన ద్వేషం ఏర్పడింది. ధన్యంతరి ఆచార్యం గారిలో మంతవాలు జరిపి, సై వూరి నుంచి ఒక ప్రసిద్ధి చేతబడిదారును పిలిపించి, ఆనంద్ మీద ప్రయోగం చేయిస్తాడు.

ఆనంద్ ఆ సమయంలో తన గదిలో కుర్చీలో కూర్చుని ఏదో పుస్తకం చదువుతుంటాడు. అదాట్టుగా కుర్చీ ఒక్కకోడుమీద గిరిగిర తిరుగుతుంటుంది. కళ్ళు తిరిగింది పడుతూ కెప్పున కేక వేస్తాడు. కుర్చీ తిరగడం ఆగిపోయింది. విరాముం, పక్క భాగంపోసి అనిభార్య వచ్చి చూస్తారు. ఆనంద్ ఏదో బాధ పడుతున్నాడు. నోట మాట రాదు. నీళ్ళకేమీ పరిస్థితి అర్థం కాక, నయంపిసి పిలుస్తారు. వాడ్ మాట్టారు, మాంత్రి, రాజశేఖరం లలిత అందరూ వస్తారు. ఆనంద్ బాధ పడుతూనే ఏదో సైగి చేస్తాడు. అది ఎవరికీ అంతు పట్టదు. ఎవరికూ లలిత అతని దగ్గరగా వెడతంది. అతనితో గొణిగాడు. లలిత ఒంపని మి అర్థం చేసుకుంటుంది. వారిని బావి దగ్గరకు తీసుకెళ్ళమని అన్నారు” అని చెబు తుంది.

అతన్ని బావి దగ్గరకు లేవ దీసుకు వెళ్ళి బావి వల్లెంలో గొడ్డు అనించి కూర్చో పెట్టారు. తలకు స్నానం చేయించమని సంజ్ఞ చేస్తాడు. ఆ విధంగానే చేస్తారు. స్నానం అయ్యాక అలాగే కూర్చుని లలితతో విభూతివండు తెప్పించమని సంజ్ఞ చేస్తాడు. అది తెచ్చిస్తే చేతుల్లో పట్టుకు ఏవో మంత్రం రోకోపం వల్లస్తుంటాడు. క్షణాలు నిమిషాలు గడుస్తున్నాయి. ఆనంద్ ముఖంలో ఏదో ద్వియ తేజం వెండం అందరూ చూశారు. మరి కొన్ని క్షణాల్లో ఒక ఆచార్యులు నోట్లోంచి నెలరారు కమ్మతూ జనాన్ని నెట్టుకుని వచ్చి ఆనంద్ పాదం మీద క్షమాపణ కోరి, తనను రక్షించ మంటాడు. ఆనంద్ అతని వంశ తీర్మాణంగా చూసి

“వచ్చిన విద్యను సార్వభౌమకు ఉపయోగించమ కోవాలి కాని, జనాన్ని బాధ పెట్టటాడదు. నీ కిదే శాస్తి” అంటూ. చేతిలోని విభూతివండును బంబం ఆచార్యు నోటిమీదకు విసిరాడు. లబో దిదో మంటూ ఆచార్యులు వెళ్ళిపోయాడు.

తరువాత ఆనంద్ చెప్పాడు--అయిన తక్షు చేసిన ప్రయోగం గురించి. “అటువంటి వాడి పళ్ళు పీకించాలి ఇంకెరికీ ప్రయోగం చేయకుండా” అన్నారు రాజశేఖరంగారు.

“అక్కరలేదు. ఇం అతనేం చేయలేడు. విభూతి దెబ్బకు పళ్ళ కడిలిపోయాయి. ఇక ప్రయోగం చేసినా పలుత్యం ఉండదు” అన్నాడు ఆనంద్.

విద్యుతి మాంత్రిని వెళ్ళి చేయికోవాలని ప్రయ త్నిస్తాడు. దానికి జిల్లా పరిషత్ అధ్యక్షుడు వాడ్ మాట్టారులో సంప్రదిస్తాడు. విధి లేని పరిస్థితిలో పాదాస్థార్ అంగీకరిస్తాడు కాని, మాంత్రి ఇళ్ళో పడను. శ్యాము, మాంతుల పరివయం పెరిగి

